

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **MAXARIUM SE**, IČ: 24243884, se sídlem v Praze 1, Vodičkova 710/31,
zast.: BD Consult, s.r.o., daňový poradce, se sídlem v Praze 3, Jeseniova
1196/52,

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**, se sídlem v Praze 1, Štěpánská
619/28,

o nezákonném zásahu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce, po soudem připuštěné změně žalobního návrhu, se u soudu domáhal určení, že daňová kontrola u daně z přidané hodnoty za zdaňovací období duben 2014 – srpen 2014 prováděná Finančním úřadem pro hlavní město Prahu (jeho dvěma územními pracovišti – dále také jen obecně i s žalovaným „správce daně“) byla nezákonným zásahem tohoto finančního úřadu z důvodu jeho nečinnosti. V dalším odůvodnění rozsudku se soud zaměřuje na proběhlou daňovou kontrolu (kromě výslovně uvedeného hodnocení podané žaloby, kdy soud při argumentaci vychází i z předchozího postupu správce daně), nikoliv přecházející úkony v rámci postupu k odstranění pochybností, neboť žalobce podanou žalobou výslovně napadá průběh daňové kontroly.

[2] V žalobě a jejím doplnění tvrdil, že daňová kontrola byla zahájena protokolem ze dne 13. 1. 2015 (když předcházela postup k odstranění pochybností), a dále byla prováděná územním pracovištěm finančního úřadu pro Prahu 1 za období červenec – srpen 2014 a byla ukončena dne 4. 1. 2017, za zdaňovací období duben – červen 2014 byla prováděná územním pracovištěm finančního úřadu pro Prahu 3 a byla ukončena dne 8. 11. 2016.

[3] Nečinnost správce daně spatřoval u územního pracoviště pro Prahu 1 v tom, že poslední písemnost při nahlížení do spisu dne 11. 9. 2015 byla odpověď na dožádání z územního pracoviště v Karlových Varech ze dne 2. 7. 2015, předtím je poslední písemnost ze dne 3. 4. 2015, v období mezi 3. 4. 2015 a 2. 7. 2015 není vykázána žádná činnost. Písemnosti z těchto dnů rovněž nepovažuje za aktivní činnost územního pracoviště, dále však toto skutkové tvrzení nijak nerozvíjí.

[4] U územního pracoviště pro Prahu 3 žalobce tvrdí, že správce daně nevyvinul po téměř šest měsíců žádnou činnost, poslední činnost bylo zahájení kontroly dne 23. 4. 2015, po nahlížení do spisu (dne 9. 9. 2015) správce daně položil téhož dne několik dotazů, jejichž značnou část již správce daně předtím položil, žalobce odpověděl na dotazy dne 7. 10. 2015, od tohoto data byl správce daně nečinný. Z vyrozumění správce daně ze dne 21. 12. 2015 je podle názoru žalobce patrné, že správce daně byl od 23. 4. 2015 nečinný, s výjimkou toho, že dne 9. 9. 2015 bylo umožněno žalobci nahlédnout do spisu.

[5] Dále žalobce uváděl, že podával podnět na ochranu před nečinností podle ust. § 38 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), a to dne 7. 10. 2015, dne 29. 10. 2015 podal stížnost podle ust. § 261 daňového řádu, která byla vyhodnocena jako nedůvodná.

[6] Žalobce dále uvádí, že z výčtu činností správce daně – územního pracoviště pro Prahu 1 – tento správce daně uvádí jako činnosti úkony, kdy žalobce nahlížel do spisu. Namítá, že jako činnosti vykazuje správce daně i žádost o postoupení písemnosti ze spisu daňového subjektu xxxx. na územní pracoviště pro Prahu 2, toto územní pracoviště čekalo na odpověď na svou výzvu zaslanou obchodnímu partnerovi od 3. 12. 2014 do 19. 10. 2015.

[7] Dále žalobce uvádí, že u územního pracoviště pro Prahu 3 nebyl učiněn žádný úkon od 23. 4. 2015 (tato argumentace se opakuje) kromě umožnění nahlédnutí do spisu dne 9. 9. 2015. Uvádí, že ve vyrozumění je popsáno, že některé dodavatelské subjekty nereagovaly

na výzvy tohoto správce daně, tyto výzvy byly zaslány v dubnu 2015, a nešlo o dodavatele žalobce, ale o dodavatele jeho dodavatelů, dodavatelé žalobce se správcem daně spolupracovali (žalobce neuvádí, o které konkrétní dodavatele a úkony se jedná).

[8] Žalobce pak dále obecněji namítá, že téměř devět měsíců, které uběhlo, je dostatečnou lhůtou pro případné ověření deklarovaných skutečností, a nesouhlasí s argumentací správce daně, že byla dodržena tříletá lhůta pro uzavření daňové kontroly.

[9] Dále uváděl, že po tlaku žalobce se správce daně snažil vykazovat nějakou činnost, a zaslal žalobci další výzvu k prokázání skutečností ze dne 12. 11. 2015, která podle názoru žalobce kontrolu protahovala, když předtím již veškeré požadované doklady byly předloženy a byla vysvětlena obchodní činnost žalobce. Uvádí, že se správce daně snažil pouze cyklicky jednou za několik měsíců vykazat nějakou činnost, územní pracoviště dne 2. 12. 2015 dožádalo Finanční úřad pro Královéhradecký kraj, přičemž v též věci již tento finanční úřad dožadoval, totéž se opakovalo dožádáním ze dne 24. 2. 2016, a až dne 22. 6. 2016 vyslechl svědka xxx, až dne 4. 10. 2016 byl konán výslech dalšího svědka xxx.

[10] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí. Uváděl, že při daňové kontrole za zdaňovací období duben – červen 2014 (územní pracoviště pro Prahu 3) byl sepsán protokol o daňové kontrole dne 23. 4. 2015, v němž byl žalobce seznámen s dosavadním postupem k odstranění pochybností za jednotlivá zdaňovací období. Dne 9. 9. 2015 byl sepsán s žalobcem protokol o ústním jednání, kde byly žalobci položeny otázky, které vyplynuly z nových zjištění, které správce daně získal jako odpovědi na tuzemská a mezinárodní dožádání, žalobce odpověděl dne 7. 10. 2015. Nesouhlasí s tím, že dotazy byly položeny účelově, neboť bylo nutné ověřit nikoliv pouze dokladový, ale i faktický pohyb zboží, v protokolu ze dne 4. 9. 2014 není obsažena žádná z otázek, která byla pokládána v protokolu z 9. 9. 2015, správce daně ověřoval, kdo zajišťoval přepravu zboží od dodavatelů k odběratelům a kdo zboží pojišťoval, žalobce s jistotou na položený dotaz neodpověděl; tyto dotazy kladl správce daně mj. k tomu, aby posoudil, zda bude nutné provést výslech svědka, který vezl zboží.

[11] Ohledně zdaňovacího období červenec a srpen 2014 žalovaný uvedl, že daňová kontrola byla zahájena dne 13. 1. 2015, dále obdržel správce daně odpovědi na dožádání dne 27. 2. 2015, 2. 3. 2015, 9. 3. 2015, 3. 4. 2015 a 2. 7. 2015, dne 11. 9. 2015 nahlížel zástupce žalobce do spisu, dne 15. 9. 2015 zaslal správce daně žádost o postoupení písemnosti ze spisu subjektu xxxx. a kontaktovat účetní této společnosti, dne 12. 11. 2015 zaslal správce daně žalobci výzvu k prokázání skutečností, podáním ze dne 1. 2. 2015 požádal žalobce o prodloužení lhůty, správce daně mu vyhověl a lhůtu prodloužil do 20. 12. 2015, z důvodů doplnění na dožádání zaslal správce daně dne 2. 12. 2015 žádost na Finanční úřad pro Královéhradecký kraj (ve věci dodavatelů xxxx, s.r.o.), odpověď obdržel dne 7. 12. 2015.

[12] Žalovaný nesouhlasí s tím, že by v provádění daňových kontrol došlo k nečinnosti, uvádí, že není vázán zákonnou lhůtou pro jednotlivé úkony, tříletá zákonná lhůta byla dodržena. K doplnění žaloby odkázal na dřívější vyjádření, dále uvedl, že vydal dne 9. 8.

2016 výzvu podle ust. § 92 odst. 4 daňového řádu, a dále dne 12. 9. 2016 další výzvu směřující k provedení svědecké výpovědi. Dále zaslal dožádání dne 24. 2. 2016, odpovědi obdržel dne 8. 3. 2016. V souvislosti se zprostředkováním nákupu materiálu s obsahem drahých kovů společností xxx pro společnost xxx vyzván xxxx k podání svědecké výpovědi, jemu bylo doručeno předvolání ze dne 24. 2. 2016, svědek se podle svého vyjádření nemohl dostavit, bylo tak zasláno opakované předvolání na 28. 4. 2016, zástupce žalobce požádal o přeložení výsledku, svědkovi bylo zasláno opakované další předvolání na 2. 5. 2016, výslech se nekonal, neboť svědek ráno telefonicky sdělil, že se nemůže dostavit, znovu byl předvolán na 22. 6. 2016, kdy se konal.

[13] Při ústním jednání účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích.

[14] Z předložených správních spisů plynou tyto úkony správce daně při provádění daňové kontroly. Ohledně daňové kontroly týkající se zdaňovacího období duben až červen 2014 (od počátku daňové kontroly dne 23. 4. 2015) těsně předcházelo vydání 8 výzev podle ust. § 93 odst. 4 daňového řádu dne 21. 4. 2015 jiným daňovým subjektům, dne 22. 4. 2015 další výzva, následuje protokol o ústním jednání dne 9. 9. 2015, kdy se dostavil zástupce daňového subjektu, jemuž byly položeny otázky týkající se daňové kontroly, daňový subjekt na ně odpověděl podáním ze dne 7. 10. 2015, ve své odpovědi uváděl, že otázky považuje za účelové, neboť některé z otázek již byly odpovězeny před zahájením daňové kontroly, dále podáním ze dne 29. 10. 2015 podal žalobce stížnost na postup správce daně. Žádostí ze dne 5. 1. 2016 se žalobce domáhal prošetření výsledku stížnosti. Podnět – stížnost byl odložen vyrozuměním ze dne 9. 11. 2015, žalobce byl vyrozuměn o prošetření stížnosti úkonem správce daně ze dne 9. 12. 2015. Správce daně dále postupoval tak, že podal žádost o poskytnutí informací podle ust. § 52 odst. 5 písm. a) daňového řádu dne 21. 1. 2016, dne 22. 1. 2016 postoupil spisový materiál k podnětu na ochranu proti nečinnosti, dne 15. 2. 2016 zaslal správce daně vyrozumění o odložení podnětu na nečinnost. Dne 14.6.2016 vystavil správce daně dožádání na Finanční úřad pro Královéhradecký kraj, Územní pracoviště v Hradci Králové, odpověď na toto dožádání obdržel dne 22.6.2016, dne 9.8.2016 vystavil správce daně výzvu k prokázání skutečností dle ust. § 92 odst. 4 daňového řádu, odpověď na výzvu obdržel správce daně dne 19.8.2016, dne 12.9.2016 vystavil správce daně výzvu ke svědecké výpovědi, kterou dne 16.9.2016 doručil xxxx. Vyrozumění o provádění svědecké výpovědi bylo doručeno žalobci dne 16.9.2016, dne 4.10.2016 byl sepsán protokol o výpovědi xxx. Daň z přidané hodnoty za toto období byla vyměřena třemi platebními výměry ze dne 23. 11. 2016.

[15] Ohledně daňové kontroly za zdaňovací období červenec a srpen 2014 je ze spisu patrné, že od 13. 1. 2015 (zahájení daňové kontroly) správce daně obdržel odpovědi na dožádání (zaslané před zahájením daňové kontroly v rámci postupu k odstranění pochybností) dne 27. 2. 2015, 2. 3. 2015, 9. 3. 2015, 3. 4. 2015 a dne 2. 7. 2015. Dne 11. 9. 2015 nahlížel zástupce žalobce do spisu, dne 15. 9. 2015 zaslal žádost o postoupení písemnosti z jiného spisu, dne 29. 10. 2015 podal žalobce stížnost podle ust. § 261 daňového řádu, dne 12. 11. 2015 byla zaslána žalobci výzva k prokázání skutečností, podáním ze dne 1. 12. 2015 požádal žalobce o prodloužení lhůty, rozhodnutím ze dne 9. 12. 2015 mu bylo vyhověno, žalobce odpověděl podáním ze dne 18. 12. 2015, dne 2. 12. 2015 zaslal správce daně dožádání, odpověď obdržel dne 7. 12. 2015, dne 5. 1. 2016 podal

žalobce žádost o přešetření způsobu vyřízení stížnosti, dne 8. 2. 2016 bylo odpovězeno správcem daně. Dále dne 24. 2. 2016 zaslal správce daně dožádání, odpovědi na dožádání obdržel správce daně dne 8.3.2016. Dne 24.2.2016 požádal správce daně územní pracoviště pro Prahu 3 o poskytnutí informací, na tuto žádost odpovědělo Územní pracoviště pro Prahu 3, písemností dne 2.6.2016. Dále správce daně zaslal xxx předvolání ze dne 25.2.2016, ve kterém ho vyzval, aby se jako svědek dostavil dne 6.4.2016 k podání svědecké výpovědi. Žalobci zaslal správce daně vyrozumění o provádění svědecké výpovědi ze dne 24.2.2016. Vzhledem k tomu, že se svědek xxxx nemohl dle svého tvrzení v uvedeném termínu k podání svědecké výpovědi dostavit, zaslal správce daně opakované předvolání ze dne 31.3.2016, na den 28.4.2016, zástupce žalobce požádal o přeložení výsledku na 27.4.2016, příp. na 2.5.2016, správci daně se nepodařilo zkontaktovat svědka xxxx, zaslal mu další opakované předvolání ze dne 11.4.2016, ve kterém uvedl, že se svědecká výpověď, kterou měl učinit dne 28.4.2016, přesouvá na 2.5.2016. Dne 2.5.2016 se výslech svědka nekonal, neboť xxxx v ranních hodinách správci daně telefonicky sdělil, že se z rodinných důvodů nemůže dostavit, k podání svědecké výpovědi správce daně opakovaně předvolal xxxx písemností ze dne 27.5.2016 (předvolán na 22.6.2016), dne 22.6.2016 se v sídle správce daně konal výslech svědka xxxx. Daň z přidané hodnoty za toto období byla vyměřena dvěma platebními výměry ze dne 19. 1. 2017.

[16] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[17] Podle ust. § 38 daňového řádu, ve znění účinným v rozhodné době: „(1) Osoba zúčastněná na správě daní je oprávněna dát podnět nejbližší nadřízenému správci daně v případě, že správce daně nepostupuje v řízení bez zbytečných průtahů, protože

[1] marně uplynula zákonem stanovená lhůta, v níž měl správce daně provést úkon,

[2] neprovedl úkon ve lhůtě, která je pro provedení takového úkonu při správě daní obvyklá, nebo

[3] nevydal rozhodnutí bezodkladně poté, co došlo k shromáždění podkladů potřebných pro rozhodnutí.

(2) Nejsou-li splněny podmínky podle odstavce 1, lze podnět dát, jestliže správce daně nevydal rozhodnutí, ačkoli uplynuly 3 měsíce ode dne, kdy byl učiněn vůči osobě, která podala podnět, nebo touto osobou poslední úkon v řízení, kterého se předpokládá nečinnost týká.

(3) Nejbližší nadřízený správce daně podnět prověří, a pokud je důvodný, přikáže nejpozději do 30 dnů po jeho obdržení správci daně, aby zjednal nápravu. Nejedná-li správce daně nápravu do 30 dnů od přijetí tohoto příkazu, bezodkladně zjedná nápravu nejbližší nadřízený správce daně a o provedených opatřeních vyrozumí osobu, která podala podnět.

(4) Neshledá-li nejbližší nadřízený správce daně podnět důvodným, odloží jej a osobu, která podala podnět, o tom vyrozumí do 30 dnů s uvedením důvodů. Je-li důvodem odložení podnětu to, že správce daně dosud neshromáždil podklady potřebné k rozhodnutí, uvede ve vyrozumění i informaci o tom, které podklady dosud chybí.“

[18] Podle ust. § 148 odst. 1, 3 daňového řádu: „(1) Daň nelze stanovit po uplynutí lhůty pro stanovení daně, která činí 3 roky. Lhůta pro stanovení daně počne běžet dnem, v němž uplynula lhůta pro podání řádného daňového tvrzení, nebo v němž se stala daň splatnou, aniž by zde byla současně povinnost podat řádné daňové tvrzení.

(3) Byla-li před uplynutím lhůty pro stanovení daně zahájena daňová kontrola, podáno řádné daňové tvrzení nebo oznámena výzva k podání řádného daňového tvrzení, běží lhůta pro stanovení daně znovu ode dne, kdy byl tento úkon učiněn.“.

[19] Nejprve při hodnocení podané žaloby soud uvádí, že ačkoliv daňová kontrola byla prováděna formálně dvěma samostatnými daňovými kontrolami za zdaňovací období, která na sebe navazovala, soud posuzuje celý proces jako jeden celek, když i samotná žaloba směřovala do průběhu celé kontroly jako celku. Proto je nutné hodnotit úkony správce daně z hlediska tvrzené nečinnosti u obou kontrol společně, jak předmět řízení vymezil žalobce svým procesním úkonem (žalobou a jejím doplnění).

[20] Dále je nutné obecně uvést, že daňový řád neobsahuje žádné výslovné ustanovení, které by lhůty v provádění daňové kontroly nějak upravovalo. Obdobnou problematikou se již zabýval i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 14. 12. 2017, čj. 3 Afs 5/2017-56 (veškerá odkazovaná judikatura je dostupná mj. na www.nssoud.cz), kdy rovněž dospěl k závěru, že žalobcem tvrzený a namítaný postup podle ust. § 38 daňového řádu v případě provádění jednotlivých úkonů nelze bez dalšího aplikovat, tj. stanovit nějakou konkrétní lhůtu, která by byla pro správce daně při provádění daňové kontroly závazná.

[21] V této věci soud dospěl k závěru, že ačkoliv došlo k určitým prodlevám při činění jednotlivých úkonů v rámci daňové kontroly, tyto časové okamžiky ve svém souhrnu při provádění celé daňové kontroly nemohou nabýt takové intenzity, aby mohl být učiněn závěr, že celá daňová kontrola trvala nepřiměřeně dlouho, a že se z tohoto důvodu nečinnosti správce daně jedná o nezákonný zásah. V tomto hodnocení musí soud poukázat na poměrně značnou rozsáhlost prověřovaných informací, kdy zejména před zahájením daňové kontroly bylo činěno množství úkonů, které směřovaly k ověření správné výše daně. Ačkoliv je tak žalováno pouze provádění daňové kontroly (tedy nikoliv předchozí postup k odstranění pochybností správce daně), nelze oba tyto procesy oddělovat, neboť spolu souvisí; soud souhlasí s postupem správce daně, který po zjištění, že prověřování příslušných skutečností bude časově náročnější a že se jedná o značné množství prověřovaných informací, které je nutné prověřit (i způsobem mezinárodního dožádání), započal s daňovou kontrolou.

[22] Dále pak soud uvádí, že s ohledem na zásadu dispoziční a projednací, která se ve správním soudnictví uplatňuje, při tvrzeném nezákonném zásahu projednává pouze ty skutečnosti, které žalobce ve své žalobě výslovně napadá (srov. vymezení náležitostí žaloby podle ust. § 84 odst. 3 písm. b) s.r.s.); nelze tak přezkoumávat celý postup žalovaného, pokud žalobcem tyto skutečnosti nejsou vymezeny jako nezákonný zásah. Podle názoru soudu tak je možné podat žalobu na nezákonný zásah jako celek na prováděnou daňovou kontrolu (tato volba je věcí žalobce, zda se bude domáhat ochrany před daňovou kontrolou jako celým procesem, nebo zda svou žalobu omezí pouze na určitý vymezený úsek daňové

kontroly), při posouzení důvodnosti žaloby je však nutné vycházet pouze z těch tvrzených skutečností, které žalobce přímo ve své žalobě vymezuje.

[23] Žalobce v podané žalobě a jejím doplnění konkrétně namítal nečinnost správce daně mezi dny 3. 4. 2015 a 2. 7. 2015, pak soud v této prodlevě nečinnost nespatřuje. Tento časový úsek, s ohledem na objem prověřovaných informací, není nepřiměřeně dlouhý, aby mohl vést k závěru, že správce daně tím, že nečinil navenek žádná rozhodnutí či dožádání, postupoval v rámci daňové kontroly natolik liknavě, aby takový postup byl natolik intenzivní, že by znamenal nezákonnost v podobě nečinnosti správce daně. Totéž podle názoru soudu lze uvést u období od 23. 4. 2015 do 9. 9. 2015 u druhého územního pracoviště správce daně. Pokud dále žalobce namítal, že dne 9. 9. 2015 při nahlížení do spisu položil několik dotazů, které žalobce zodpověděl, pak soud uvádí, že sice při nahlížení do spisu je poněkud neobvyklé, aby správce daně zástupci daňového subjektu adresoval konkrétní dotazy (s nimiž těžko mohl tento zástupce počítat), nicméně s ohledem na probíhající daňovou kontrolu takový postup nelze hodnotit jako nezákonnost či účelový postup. V průběhu daňové kontroly docházelo ke zpřesňování příslušných informací a skutkového stavu, pokud tedy správce daně některé otázky položil opakovaně, podle názoru soudu v tomto postupu nezákonnost spatřovat nelze, neboť skutkový stav se v průběhu kontroly mohl posunout a zpřesnit. Žalobce pak v této části neuvádí, které konkrétní otázky správce daně pokládal opakovaně či nedůvodně, proto se soud konkrétněji k tomuto žalobnímu tvrzení nemůže vyjádřit.

[24] Pokud žalobce namítá, že u jednoho z územních pracovišť nedošlo k úkonům v období od 3. 12. 2014 do 19. 10. 2015, kdy měl správce daně čekat tuto dobu na odpověď od jiného územního pracoviště, pak soud uvádí, že částečně se jedná o postup, který předcházel zahájení daňové kontroly (dne 13. 1. 2015), což je žalovaný tvrzený nezákonný zásah, dále pak je nutné uvést, že z předloženého spisu plyne, že správce daně v tomto období prováděl i jiné úkony (odpovědi na dožádání ze dne 27. 2. 2015, 2. 3. 2015, 9. 3. 2015, 3. 4. 2015, 2. 7. 2015, dne 11. 9. 2015 nahlížel do spisu zástupce žalobce). Vzhledem k tomu, že soud hodnotí prováděnou daňovou kontrolu jako celek, z tohoto postupu není patrné, že by správce daně (příslušné územní pracoviště) byl nečinný. Žalobce pak dále uvádí, že nečinnost spatřuje v postupu správce daně od 23. 4. 2015 do 9. 9. 2015, k tomuto časovému období se soud již vyjadřoval, a nehodnotil jej jako natolik intenzivní, aby mohlo zdůvodnit nezákonný zásah správce daně. Pokud žalobce namítal, že příslušné výzvy, zasláné správcem daně, byly zaslány jiným subjektům, než jeho dodavatelům, v čemž spatřoval nečinnost správce daně, pak soud s takovým hodnocením nesouhlasí – v průběhu daňové kontroly může dojít k situacím, kdy správce daně potřebuje ověřit příslušné skutečnosti i u jiných subjektů, než pouze u dodavatelů žalobce. Pokud příslušné zboží bylo předmětem obchodu (plnění) i u jiných subjektů, pak případné zjištění, o jaké zboží a jaký pohyb se jednalo, je legitimní zjišťování příslušných skutečností i ve vztahu k žalobci a jeho tvrzenému nároku na odpočet daně. Žalobce v konkrétním tvrzení žalobce neuvádí, která konkrétní zjištění ke kterým subjektům by rámec zjišťování příslušných skutečností v rámci daňové kontroly měla vybočovat, proto soud konkrétní posouzení této žalobní námitky nemůže provést.

[25] Žalobce dále obecně uvedl, že doba devíti měsíců je značně dlouhá pro ověření deklarovaných skutečností – tato žalobní námitka ve vztahu ke shora uvedenému je natolik obecná, že soud se k ní nevyjadřuje.

[26] V další části žaloby žalobce napadá skutečnost, že správce daně se snažil vykazovat nějakou činnost, když mu zaslal další výzvu k prokázání skutečností ze dne 12. 11. 2015, totéž uváděl u dožádání k jinému správci daně dne 2. 12. 2015 a při výsledku svědka xxxx. Soud k této části žaloby uvádí, že podle jeho názoru žalobce nikde konkrétně netvrdí, v čem by výzva správce daně byla natolik obecná či požadovala prokázání skutečností již správcí daně známých, aby se mohlo uvažovat o nezákonném postupu, proto se k této skutečnosti konkrétně nevyjadřuje. Totéž lze uvést i ohledně namítaného dožádání jinému správci daně. K otázce výsledku svědka xxxx je z obsahu spisu patrné, že správce daně dne 12. 9. 2016 vyzval k podání svědecké výpovědi, kterou dne 16. 9. 2016 doručil svědku xxx, dne 4. 10. 2016 byl sepsán protokol o výpovědi xxx. Dne 25. 2. 2016 správce daně vyzval svědka xxx, aby se dostavil dne 6. 4. 2016 k podání svědecké výpovědi, svědek xxx nemohl dle svého tvrzení v uvedeném termínu k podání svědecké výpovědi dostavit, správce daně zaslal opakované předvolání ze dne 31. 3. 2016, na den 28. 4. 2016, zástupce žalobce požádal o přeložení výsledku na 27. 4. 2016, příp. na 2. 5. 2016, správci daně se nepodařilo zkontaktovat svědka xxxx, zaslal mu další opakované předvolání ze dne 11. 4. 2016, ve kterém uvedl, že se svědecká výpověď, kterou měl učinit dne 28. 4. 2016, přesouvá na 2. 5. 2016, dne 2. 5. 2016 se výslech svědka nekonal, neboť xxx v ranních hodinách správci daně telefonicky sdělil, že se z rodinných důvodů nemůže dostavit, k podání svědecké výpovědi správce daně opakovaně předvolal xxxx písemností ze dne 27. 5. 2016 (předvolán na 22. 6. 2016), dne 22. 6. 2016 se v sídle správce daně konal výslech svědka xxx. Z tohoto soupisu úkonů má soud za to, že správce daně v případě obou svědeckých výpovědí nijak liknavě nepostupoval, a pokud k podání svědecké výpovědi nedošlo v původně nařízeném termínu, stalo se tak na základě omluvy svědka.

[27] Pokud žalobce v žalobě opakovaně uváděl, že správce daně se cyklicky snažil po nějakém čase činit určité úkony, pak takové tvrzení je velmi obecné a soud se k němu nemůže konkrétněji vyjádřit.

[28] Soud tak dospěl k závěru, že prováděná daňová kontrola ve svém souhrnu (kdy se jednalo o dvě daňové kontroly činěné u dvou různých územních pracovišť správce daně za různá zdaňovací období, která na sebe navazovala), nebyla prováděna tak, že by nečinnost správce daně při jednotlivých úkonech dosáhla takové intenzity, že by se takový postup dal hodnotit jako nezákonný zásah.

[29] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 87 odst. 3 s.ř.s.).

[30] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 15. března 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu